

גבעות

גבעת חיים מאוחד

עלון פנימי סי'ג/19 י"ג באייר תשס"ג 15 במאי 2003

לחברים שלום,

בשבוע החולף ניתן היה לחוש שוב את הכוח שקיים בקהילתנו.

חווינו "יחד" של שני הקצוות - "יחד" של יום הזיכרון, של לכאוב ולנחם, של לתת כתף ושל לבכות עליה ו"יחד" של שמחה, של התרוממות הרוח, של לשבת ולשוחח שיחות של יום חולין, של לשיר בגאווה משירי ארץ-ישראל ובים חובות היומיום להרגיש גם קצת "עצמאיים".

ברצוני להודות, תודה גדולה לכל אותם חברים שתרמו ל"יחד" הזה:

- * לצוות יום הזיכרון, שבמקצועיות וברגישות ארגן וערך ערב מרגש ומכובד - לשרה קרן, רותם קפלן, רונית בירן, ורד קרסנטי, פוריה בירן ואמנון קוגלר. לבנות הרוקדות, לאנשי המוסיקה, לקריינים ולכל אותם שנתנו ידם. ליהודית קונסקר ורחל ארזי על סידור הפרחים והתפאורה, למרים לירן על המודעות והעיצוב, לאסף שחר ודינה רמגי על הסרטים המרגשים.
- * על הטקסים המכובדים באתר ההנצחה ובבית הקברות - לדנה וולף, צמרת ליבוביץ ויהודית יצחקי על הארגון, לשמוליק לגזיאל ומרדכי שבת על ידי-הזהב, הראש הטכני והנכונות לא גבול. לאורון דרך - צוות הנעורים ובני הנוער הנפלאים שלנו. המון תודה לחברים הרבים הנוספים שעזרו ולקחו חלק.
- * לנילי קפלן - על שעמסה על עצמה את חג העצמאות וניצחה על המלאכה בגדול ובהצלחה.

ובסימן חגים ומועדים: חג השבועות מתקרב ועדיין אין מרכז/ת לחג. המוכנים והמעוניינים - אנא פנו אלי.

ומן הנמשל אל המשל - מתוך שירו של יהודה עמיחי "סטטיסטיקה":

על כל משתולל, יש תמיד שניים
או שלושה מרגישים טופחי על שכם,
על כל בוכה כמה וכמה מוחי דמעה,
על כל שמח עצובים רבים
שרוצים להתחמם בשמחתו.

תודה למרגיעים, לטופחים
ושנהיה רק שמחים

איריס אופיר

הנהלת הקהילה ועד האגודה
ישיבה מס' 9 11.4.03

משתתפים: משה מרום, איריס אופיר, ראובן ליכטנר,
תקוה פומרנץ, שגית לוסטיג, הלל שחטל.
חסרים: אסנת וולף, טלי מרום, אלון שפיצר

יו"ר הישיבה: משה מרום
משקיפה: חגית גורן

1. הצעת מועמדים לוועד האגודה, הצעת מועמדים להנהלת הקהילה
דיון בהצגת מועמדים לוועד האגודה ולהנהלת הקהילה.
הוחלט: הועלו שמות חברים אליהם יפנו חברי הנהלת הקהילה.

2. אישור פרוטוקול ישיבת הנהלת הקהילה מס' 8
אישור הפרוטוקול הני"ל.

3. פנייה לברית פיקוח בבקשה להארכת תוקף כהונת הנהלת הקהילה, ועד
האגודה ובעלי זכות חתימה.
הוחלט: אושרה הבקשה לפנות לברית פיקוח להארכת תוקף כהונת ועד
האגודה, הנהלת הקהילה ובעלי זכות חתימה.

רשמה איריס אופיר - מנהלת קהילה

הדיווח משייבת ההנהלה הכלכלית נמסר לי באיחור רב, בגלל חובת אישור פרוטוקול הישיבה. למרות הזמן הרב שעבר, מצאתי לנכון לפרסם את עיקרי הישיבה. דינה רמג - עורכת הגבעתון

הנהלה כלכלית

ישיבה מס' 3 12 במרץ 2003

גבעתון

משתתפים: אלעד דרך, יואב קציר, יורם גור, אריה קונסקר, נדב דרך, דוד עין דר, אלון שפיצר, משה מרום.

חסרים: יהודה גלר

יו"ר הישיבה: אלון שפיצר

- 1. אישור פרוטוקול ישיבת ההנהלה הכלכלית מתאריך 5.2.03 אושר.**
- 2. סיכומי חברת F.C.G (גבעת חיים מאוחד, סלקטד, פודקונקשן) משתתפים:** צביקה תלם (פודקונקשן), דרור (סלקטד).
 1. לחברה קיים רשיון יצרן והושקעו סכומים גדולים בהתאמת המטבח.
 2. המטבח מבוסס על שלושה לקוחות - פודקונקשן - קנייה גבוהה, גח"מ וטקסס במחזור של 40 אלף ש"ח ללקוח.
 3. הרווח הצפוי לסוף 2002 יהיה נמוך. גח"מ קטנה מהיקף קניות של 180 אלף ש"ח לחודש ל-40 אלף ש"ח לחודש.
 4. שנת 2003 תושפע מהמצב הכלכלי בארץ וסיכוני המלחמה, יש צפי להגדלת הקנייה מפודקונקשן.
 5. סלקטד מתמחה בהסעדה של חברות גדולות ופודקונקשן מתמחה באירועים.
 6. ההפסד שנצבר עד הקמת F.C.G חולק בין סלקטד וגח"מ ונרשם לחובתם (לא מומן במזומן). F.C.G החלה פעילות ללא גירעון בהון.
 7. על ייעוד הרווח הצפוי לסוף שנת 2003 ידונו בדירקטוריון F.C.G בסוף 2003.
- 3. ייעוד כספי עסקת גת - בהשתתפות צבי מנבר**

הוחלט: יערך סיכום בין צבי ואלון לגבי גובה ההקצבה לחוב ולרפת. המלצת ההנהלה הכלכלית 7.5 - 8 מיליון ש"ח עבור מימון החוב ובניית הרפת.

3 - 3.5 מיליון ש"ח לשימושי הקהילה בכפוף להחלטות הקודמות של האסיפה.

הערה: נמסר דו"ח שימושי כספי עסקת גת משנת 2001
- 4. סמכויות ההנהלה הכלכלית**

על-פי דרישת משה מרום לא התקיים דיון. הוחלט כי הדיון בסמכויות ההנהלה הכלכלית יקויים עם גורמים שמתמחים בתחום זה ועם הנהלת הקהילה.
- 5. ערבות לגבעות החורש**

אושרה ערבות לגבעות החורש לפעולתה בגרנות ובבנקים. אלון ואריה יחתמו על הערבות.

רשם: אלון שפיצר - רכז משק

תגובה למאמר "ביקורת עכשיו" שפורסם בגבעתון

1. לשאלה האם נכון להמשיך לקיים את ענף הרפת ולהשקיע בבניית רפת חדשה ההחלטה ניתנה לאחר בדיקה מקיפה, כולל הזמנת עבודה ממושרד רואה חשבון עובד-גורי ולאחר שנבחנו חלופות של הוצאת הרפת ואיחוד עם רפתות אחרות. התשובה היתה שהאלטרנטיבה הטובה ביותר לגבעת חיים מאוחד הינה לבנות את הרפת על-פי דרישות איכות הסביבה ולהוסיף שותף בגח"מ. לענף הרפת מחזור שנתי של כ-9 מיליון ש"ח ורווח לפני פחת והוצאות מימון כ-1.3 מיליון ש"ח (בשנת 2002), כ-14% רווח מהמחזור. אין עוד ענף ואו עסק שתורם מקור בהיקף כזה להחזר החוב, בנוסף לתרומה לעבודת 4 חברים ולכלליות המשק.

2. לשאלת כדאיות השותפות במטבח העסקי אנו נדרשים לאחר ההקמה ולא לפני ההקמה. כעת, לאחר שהציוד נמכר ובמטבח הושקעו סכומים גדולים כדי לעמוד בדרישות הרשויות, נשאלת בראש ובראשונה שאלת האלטרנטיבה. נכון, השותפות עם סלקטד לא הניבה את הציפיות והתוצאות הכלכליות נגמרו בהפסד 22 אש"ח בשנת 2001, לאחר הפסד 400 אש"ח בשנת 2000, אולם בשנת 2002 המטבח סיים באיזון ובשנת 2003 צפוי רווח של כ-500 אש"ח. פודקונקשן, השותף השלישי, מהווה את עיקר השוק והתחזית שקנייתו בשנת 2003 יגדלו בהשוואה לשנת 2002.

בכל התקופה המטבח משלם את הוצאותיו, משתתף בהוצאות הקיטור והמים.

לצערי בנושא כוח אדם לא הצלחנו ואין מספיק חברים בעבודה במטבח, אולם יש חברים שפעילים במטבח: אריה קונסקר יו"ר החברה, משה אליהו טבח ואברהם פליישון בתחזוקה. זו ההזדמנות לציין את מאמציו של אריה בניהול החברה ובגישור בין מרכיביה למען הצלחת הפעילות.

לאחרונה הגענו עם החברה להבנה על תשלום נוסף לקיבוץ, וכן לניתוק מערכת הקיטור - בתקופה כלכלית קשה גם לשיפור צנוע יש משמעות. לגבי רמת בטיחות המזון - אינני מצוי בסוגיה זו, אולם הבדיקות שהחברה מבצעת ככל הידוע לי הינן תקינות.

אלון שפיצר - רכז משק

צוות ניהול ישיבה מס' 4 10.4.03

נוכחים: ראובן אתר, אורנה חיים, יורם גור, גדי וולף, אריה קונסקר, אלון שפיצר

1. אושר פרוטוקול ישיבה מס' 3

2. נמסרה אינפורמציה לגבי כספי מב"י, דחיית הסדרת ערבויות מב"י לגת.

3. סיכום תמחירי 2002 - בהשתתפות זהר ברוש

א. לכל הרוחות

- * בדו"ח לא נרשמו הפרשי מלאי
- * קיימת אי-התאמה בין רישומי הנהלת חשבונות לרישומי החנות (התקיים דיון עם הנהלת חשבונות לביצוע התאמות).
- * שינוי במדיניות הפרסום - קיטון בהוצאות.
- * תכנון עבודה על-פי שעות עומס.

ב. רפת

- * טעות בתכנון המזון עקב תכנון לפי מנת מזון לפרה כאשר פרה צורכת 20% - 30% יותר, וכן עקב עליית מחירים.
- * יש שיפור מקצועי בפרמטרים.
- * מחיר בשר נמוך בשנת 2002.
- * מומלץ לבצע בדיקה חוזרת של עלות קניות המזון, וכמות המזון שאוכלת פרה.

ג. אבוקדו

- * מחירים טובים עונתיים, במקביל לפחיתה ביבול.
- * התייקרות מחירי תשומות.
- * נזקים מאספקת מי קולחין לא תקינים.
- * פרידה משי ליבריש, שקידם מקצועית את הענף.
- * נטיעות חדשות, צפי לרווחיות במטע בשנים הבאות.

ד. פרדס

- * הפרי נמכר כמעט רק לשוק מקומי.
- * היו עקירות בארץ בשנים האחרונות של כ-50 אלף דונם.
- * עלות העבודה התייקרה בשנת 2002.
- * בוצעו עבודות לגורמי חוץ בהיקף של למעלה מ-100 אש"ח.
- * מחירי המים והרפורמה במים מסכנים את קיום הענף.

* דיון מעמיק עם גת לגבי שיתוף פעולה ופרדס תעשייתי.

ה. הודיה פיטום

- * שנה קשה של מחלות, מחירים נמוכים וחמסין גרמו לנזקים כבדים.
- * הענף יעבור ב-2003 לגידול חד-גילי כ-60,000 אפרוחים במחזור.
- * הלול החדש נבנה בעלות של מיליון ש"ח והותאם לבית אמון עקב השינוי בגידול.

ו. הודיה רבייה וגידול

- שנה של להקות טובות מלול החושך. נפגעה עקב קיצורי הטלה מעודף ביצים. בסופה של השנה הופסק הגידול עקב אי-ביטוח - מחלה שגרמה לנזק של 1.3 מיליון ש"ח ולא-לקיחת סיכונים נוספים בענף הרבייה.

ז. מוסך גירים, ענף המים

פעילות מאוזנת לענפים בשנת 2002, המוסך עד יוני הפסיד כסף.

ח. סיכום 2002

סה"כ המשק לא השיג את יעדי התכנון, כושר ההחזר בפועל כ-2 מיליון ש"ח בלבד. גרעונות נפתחו בבנקים עקב חוסר יכולת תשלום החוב.

4. ייעוד כספי מב"י

צוות ניהול ימליץ לאסיפה ליעד כספי מב"י לתשלום חוב 2002 כ-3.5 מיליון ש"ח. תשלום גרעון צפוי 2003 1.5 מיליון ש"ח וייעוד כספים להשקעה ברפת כ-2 מיליון ש"ח.

5. קניית כלי רכב

- א. אושר רכב להודייה - במקום רכב שעבר תאונה והתקבלה תמורת Total lost ומכירת 3 מכוניות סוברו עלות כ-48 אלף ש"ח במימון מכירת מכוניות.
- ב. אושר רכב לרפת - במימון ליסינג, יימכר הסוברו של הרפת למימון הליסינג בשנת 2003. הביצוע כפוף לאישור סופי של אורנה חיים.

רשם אלון שפיצר - רכז משק

חוליה על טנקים

שיחה עם חן בן אבו, בתם הבכורה של שלמה ואילה, על שירות צבאי ייחודי

מה התפקיד שלך בצבא?

אני מכשירה לוחמים בשריון, בחטיבה 7.

איך הגעת לזה?

בצו הראשון שאלו אותי מה אני רוצה לעשות בשירות. עניתי שאני רוצה משהו קרבי אבל לא לחימה, כי אני לא מאמינה שבנות צריכות להילחם, ואם זה בשביל ללחום מאחור, אז לא אני.

קיבלתי זימון ל"הדרכת יחידות שדה" (חי"ר, תותחנים, שריון, הנדסה וכו'...). נמשכתי לשריון בגלל שאבא שלי היה שריונר ובבית שמעתי סיפורים. בשביל להתקבל דרושה קב"א גבוהה ופרופיל 97. מתוך 400 בנות התקבלנו 30 לקורס מדריכות שריון והוקדם לי הגיוס מאוקטובר לאוגוסט.

ספרי קצת על הקורס, הטירונות

הגעתי לבקו"ם, לא הכרתי אף אחת, הייתי קצת בשוק, להתגייס ראשונה, לא ידעתי כלום...

נסענו איזה שש שעות, לבית ספר לשריון ומהרגע שהגענו התחילה הטירונות, בדיוק כמו של בנים - מהמשמעת ועד התיזוזים.

הקורס והטירונות היו מאוד קשים, מבחינה מנטלית ופיזית יחד, שונה לגמרי ממה שהיה פעם בבית ספר לשריון. עשינו הכל בקורס: נהגנו בטנק, ירינו בטנק, במאגים, ב-0.5. טענו פגזים, עשינו מסעות, תרגולת, אוהלי אב"כ, הכל... ולמדנו חומר מקצועי של טנק שלם, מרכבה סימן 2 ב'. היינו צריכות לדעת הכל ברמה אחת יותר גבוהה מהבנים הלוחמים שאותם אנחנו הולכות להדריך, עד הבורג הכי קטן שיש בטנק.

קרה שבנות נבהלו ושאלו את עצמן: "מה עשיתי, למה אני פה?"

ברור. כולנו נבהלנו. טנק זה דבר שנורא מאיים בהתחלה, מכונה עם כוח אש עצום, המון שמן, המון גרזי והמון לכלוך. היה קשה להבין בהתחלה מה רוצים מאתנו, רק הגענו וכבר אנחנו צריכות להתעסק עם טנק במשקל 70 טון. גם מבחינה נפשית, ניסו לשבור אותנו, כדי לבדוק מי מסוגלת להתמודד, ומי שלא היתה מתאימה, העיפו אותה.

מי המדריכים בקורס, יש גם בנות?

לא, רק בנים, לוחמים ומפקדי טנקים. רק להם יש הידע שצריך להיות לנו.

מה קרה לאחר שסיימת את הקורס?

הייתי אמורה להישאר בבית הספר לשריון, כי שם נשארות רוב מדריכות השריון, אבל זה ממש לא התאים לי. ידעתי שאם אשאר לשרת בחטיבה שהיא הדרכתית, בתוך הכיתה, אני אשתגע. עשיתי הרבה בלגן בשביל להגיע לחטיבה מבצעית, והיום אני משרתת ברמת הגולן בחטיבה 7, שירות שונה לגמרי משאר המדריכות בבית הספר לשריון.

בחטיבה 7 משרתים בני כיתה שלי - ארז מגל ושי אתר לוחמי שריון וניר קליין לוחם פלס"ר שריון. יש גם סרן גיל טל, מ"פ בחטיבה.

אז מה בעצם את עושה עכשיו, ביום יום?

בתוך הטנק יש ארבעה אנשי צוות: נהג, טען, תותחן ומפקד. אני מאמנת את התותחנים, שתפקידם להפעיל את כוח האש המשמעותי בטנק - תותח 105 מ"מ, מאג מקביל ומק"כ (מקלע כבד) 0.5. אני מלמדת את כל סוגי טכניקות הירי בכל כלי הנשק שיש לתותחן בטנק. החניכים שלי הם חיילים שעדיין נמצאים במסלול וחיילים שנמצאים בפעילות מבצעים בשטחים.

את יושבת אתם בתוך הטנק?

באימונים, כשצריך כן. בדרך-כלל אני שולטת על הירי של התותחן מסימולטור שפותח ברפא"ל (רשת פיתוח אמצעי לחימה) ומחובר ישירות לטנק. אני יודעת מה מצבו של התותחן, מה גרם לו להחטיא ועל מה צריך לעבוד. ברור שיש דברים שהסימולטור לא רואה ואני צריכה להבין בעצמי. בשביל זה לומדים. בשריון הדיוק בירי נורא חשוב. זה לא כמו בתותחנים, שיורים ל-25 ק"מ ולא רואים בכלל את הפגיעה. בשריון רואים את המטרות וחייבים מיומנות בשביל לפגוע, ובשביל זה אני שם.

בחצי השנה הראשונה יצאתי פעם בשבועיים במקרה הטוב. היה קשה. עכשיו, כשיש לי החניכים שלי שאני מדריכה אותם - אני מוכנה להיות כל השירות בשטח, כי ברגע שחניך שלי פוגע טוב, אני גאה, ובטח שאני גאה כשהוא בא ואומר לי - תודה, חן, זה בזכותך. אם אני מקבלת כזה פידבק, אז מה שסבלתי - ואני בכיתי, בכיתי המון, והיה לי הכי קשה שבעולם, ובנות עפו על ימין ועל שמאל - היה שווה.

איך זה לעמוד מול החניכים - הם שומעים לך?

כן. עם החניכים שסיימו מסלול והם במבצעית אין שום מרחק פיקודי או משמעת שהם צריכים לעמוד בה. הם לוחמים מיומנים, ובטוח

יודעים יותר טוב ממני.

בניגוד להם יש את החניכים שעדיין במסלול ולהם אין ברירה אלא להקשיב לי כי זה בשבילם. הם עדיין לא מיומנים. בנוסף, לכל אימון שאני מעבירה מגיע גם המפקד שלהם כדי לראות את האימון וכדי לפקח שהם לא עושים בעיות, ותאמיני לי שלא כדאי להם...

החניכים שלך מעריכים אותך?

תלוי מתי. לא קל לשבת בטנק הרבה זמן ולהישאר מרוכז באימון, אבל אני לא נותנת לתותחן שלי לרדת מהטנק כל עוד אני לא רואה שהוא השתפר. ברגעים כאלה אני בטוחה שהם מקללים אותי, אבל את התוצאות רואים יותר מאוחר בשטח, ואז ההערכה באה גם מהמפקדים.

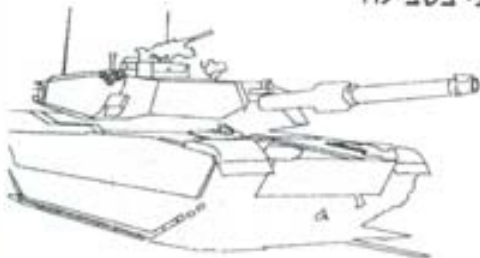
כך תיארתי לעצמך את השירות?

אני בכלל רציתי להיות הרמטכ"ל הבא... קרנתי מאושר שהקדימו לי את הגיוס. לא תיארתי לי את הגיוס בצורה כזו, אבל ידעתי שאני רוצה לעשות משהו משמעותי. עכשיו אני נהנית מהעובדה שאי עושה משהו שמעט בנות עושות, ובכלל, הדברים הקטנים נותנים לי להרגיש מיוחדת, למשל, הכומתה שלי שרצתי בשבילה קילומטרים... אני גאה.

אני מרגישה חשובה לעמוד מול כיתה של לוחמים ולאמן אותם במשהו שיעזור להם בקרב.

מה אבא אומר?

בשביל אבא זאת סגירת מעגל. הוא היה שריונר, תותחן, ועכשיו אני מאמנת תותחנים. אני בטוחה שזה עושה לו טוב.

שמעה ורשמה: דינה רמגי

לארנן בירן

בדיוק כמוך, צר לי וכואב לי שלא התקיים אצלנו ערב זיכרון לשואה.

נימת הביקורת שלך אינה בונה... לטעמי, ביקורת בונה, פירושה לעשות מעשה, לשכנע ולרתום אנשים נוספים לעשייה, ואחר-כך אולי לציון שכדאי שבשנים הבאות יהיה כך... או אחרת....

אני משוכנעת שיש לך כישורים ויכולת לתרום לחיי התרבות של הקהילה שלנו, ואז דבריך, שנשמעים מגובה עצום, יתקבלו בגובה העיניים ובוודאי שזה יוסיף לכוח ההתנדבות והעשייה.

כולנו יודעים מהו ערך הזיכרון, הלימוד והחינוך. חסרים לנו אנשים שייקחו חלק בחגים, ימי זיכרון, אירועים - בפועל!

יהיו ברוכים כל העושים

נעמי משי

אני מודה שקיבלתי את עובדת "גבעת חיים מאוחד ללא ערב זיכרון לשואה" קצת אחרת מארנן ולא בסערת רגשות כל-כך גדולה, ואנסה להסביר:

- * הייתי מעורבת מאוד בעריכת הטקסים האלה עד אשתקד ו"בתוך עמי אני יושבת" - הבחנתי בדינמיות של הדברים. נוכחתי איך פחות ופחות אנשים מגיעים לערב, ויחד עם הצוות האחראי התלבטנו מאוד ביחס להמשך. אני חושבת שצריך כל הזמן לחפש מתכונת מתאימה. נושא השואה זכה אצלנו השנה לציון באמצעות ארבע פינות שונות במבואה של חדר האוכל, פינות שהיו בהחלט "חזקות" ומעוררות כבוד. ביום השואה עצמו התקיים מפגש עבור המבוגרים סביב המוסיקה והשירים המתחברים ומחברים אותנו לנושא. התוכניות בטלוויזיה היו מרתקות ואנשים רבים בחרו להתחבר כך אל הנושא (וזה לא אומר שהם פחות מכבדים אותו). **איי-אפשר ולא צריך להמשיך בכוח המסורת שאולי כבר לא ממש מתאימה.**
- * ילדינו חווים את טקס יום הזיכרון לשואה מדי שנה בשנה בבתי הספר שלהם. את הזיכרון, הלימוד והנחלת הלקחים לדורות הבאים יש דרכים רבות ושונות לעשות ואני סומכת על בתי הספר שימשכו בכך.
- * אם כשלנו, כשלנו בכך שהתרגלנו לחשוב שלוחצים על הכפתור ו... יש לא עוד. דברים לא ימשיכו להתקיים רק מכוח האינרציה (או מכוח האכפתיות של מנהלת הקהילה...) ואולי טוב שכך. אם יש משהו מאוד חשוב **למישהו**, הוא יצטרך לעשות למען העניין. כך קרה עם פסח. כך קרה גם עם חג העצמאות. אנשים שלא רצו להשלים עם כך שלא יהיה, קמו ולקחו על עצמם. אני מצפה ממי שהנושא "בדמו" - שיתעניין, שיהיה ערני ואולי אפילו ירתום את עצמו לעניין. רק כך יש סיכוי שה"עסק ימשיך לעבוד".

לאה דגן

זר תודות לנותני הכתף בערב העצמאות

אני מבקשת להודות לכל נותני הכתף והעושים במלאכה בפעילויות ערב העצמאות. לארוחת הערב נרשמו כ-400 חברים, בפועל הגיעו כ-440. כן ירבו בשנים הבאות. **שוש פרנק** השקיעה מרץ, זמן ולב כדי לארגן לנו ארוחה טעימה (זולה), ועל כך מגיעה לה תודה רבה וגדולה.

תודה ל**רינה נהרי** על עריכה וסידור יפהפה של חדר האוכל.
ל**רחל ארזי ויהודית קונסקר** על סידור הפרחים.
ל**אורי אריאלי ובתיה שמעוני** על שיתוף הפעולה.
ל**משה אליהו** על הבישול וההגשה.
ל**רותם פטרוקובסקי** על ההגשה והפירוק.
והרבה תודות לחמודים והמועילים מכולם, הם התורנים, **בני הנעורים**, שסידרו, ערכו, הגישו, ניקו ופירקו. בלעדיהם לא היה ניתן להרים ערב זה.

לישראלה - תודה על לקיחת האחריות על הקפיטריה, ולעוזרות על-ידיה -
יעל שמואלי ורחל קפלן.

תודות רבות לכל האופות (30 חברות/ים) שאפו עוגות טעימות ומשובחות להנאת כולנו.
חברות אלה מתנדבות לאפייה בכל האירועים בשנים האחרונות.

ענת וירון לב "חתמו קבע" על ארגון והפעלת הלונה פארק. גם השנה הם עשו זאת, לקול מצהלות הילדים ושמחת ההורים. על כך "בואו על הברכה והתודה".

תודה למרדכי שבת על ההגברת ולניח גורן וזרון נהרי על התאורה ברחבה ובחדר האוכל.
תודה מיוחדת ליניב נהרי הנותן מתן וטרקטור בכל חג וחג. פשוט קם ועושה. אין לו תחליף.

ללאה דגן ותמר אמיר תודות על ארגון ערב השירה המסורתי במועדון. תודה ליהודה קליין ולסולנים. לאוריה גנור ולמיקי גורן על ההגברה.
תודה למירי פליישון על עריכה וסידור המועדון ולששי שבת על שיתוף הפעולה.

לצעירנו, אבנר לס, עופרי דגן ורוית מגן - תודה על תלית חדגלים בחצר הקיבוץ.
תודה לעובדי הכל-בו והמרכולית על שיתוף הפעולה, ליעל בן עמי על ה"ניירת", ולעובדי המכבסה על תרומתם.

וכרגיל, תודה כפולה ומכופלת למרים לירן שכשרונה וידיה הברוכות ניכרו בכל פינה של חדר האוכל ועוד ידה נטויה לחגים הבאים.

כמה מהחברים הנ"ל פנו אלי והציעו את עזרתם בהתנדבות והאחרים נענו ברצון לכל בקשה.

אני חושבת שרק בזכות רצונם הטוב של החברים ניתן היה "להרים" את חג העצמאות ה-55. גם בעתיד קיום החג יצריך שיתוף פעולה ורצון של כולנו.
בתקווה שיתרחב מעגל אומרי ה"הן".

תודה רבה לכולם

נילי קפלן

גבעתון

מלל טוב

לְעוֹפֵר וְנוֹרִית מֵאֵר
לְהוֹדֵת הַנֶּכֶד גֵּיא
בְּתַם שֶׁל עִידִית וְטַל
בְּרֻכּוֹת לְמִשְׁפַּחָה

מלל טוב

לְאֵרִיִּם שׁוֹרְצֵי בָרֶג
לְהוֹדֵת הַנֶּכֶדָה אִידָה
בְּתַם שֶׁל אֵאִיר וְעֵדִי בַקְטוֹרָה
אֲחוֹת לְדֵנִיאל
בְּרֻכּוֹת לְמִשְׁפַּחָה

מלל טוב

לְאֵילָנָה וְאַרְנוֹן רוֹתֵם
לְהוֹדֵת הַנֶּכֶדָה אִיה
בְּתַם שֶׁל דְּבִיר וְעֵנֶת
בְּרֻכּוֹת לְסִבְתָּא לֹוֹטָה
וְלִכֹּל הַמִּשְׁפַּחָה

מלל טוב

לְעֵנֶת וְיִוֵּרָק לֵב
לְהוֹדֵת הַנֶּכֶדָה אֵלָה
בְּתַם שֶׁל יֵסֶל וְיִנִּיָּה
בְּרֻכּוֹת לְמִשְׁפַּחָה

בשבת 17 במאי
בשעה 11:00

יתקיים במגרש הכדורגל
משחק כדורגל לזכרם של
שמוליק אמיר ואליהו שולר ז"ל
הציבור מוזמן לבוא לעודד - ולהנות

מי שרוצה מינוי לחוף בית
ינאי לעונת הרחצה הקרובה
- יפנה למשה בניק

מרפאת שיניים

עם בוא הקיץ, החופשות והבילויים וחופשת ילדי בית הספר, אנחנו מבקשים להזכיר לכולם ולילדי בית הספר הצעירים והבוגרים כאחד ולהוריהם בפרט: מי שמקבל הזמנה למרפאת השיניים בתא הדואר, ואינו יכול לבוא במועד הנקוב, מתבקש, עם קבלת ההודעה להודיע לנו מיידית על הביטול. ניתן להעזר בצוות לצורך החלפה ושינוי. ביטול ביום הטיפול או אי-הגעה לא יתקבלו ויחויבו בתשלום. אגא, קחו זאת לתשומת לבכם, כדי למנוע אי-נעימויות מכולנו. חופש נעים וקיץ מהנה

צוות מרפאת השיניים

